[2018] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 74

ਨੈਸ਼ਨਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ

ਬਨਾਮ

ਕਰਾਨ ਰੇਡਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 20 ਆਫ 2018)

05 ਜਨਵਰੀ, 2018

[ਆਰ. ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇਜੇ.]

ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ, 1947- ਅਧਿਆਇ ਵੀਬੀ - ਧਾਰਾ 25ਕੇ - ਫੈਕਟਰੀ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਾਣ ਯੂਨਿਟ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਫੈਕਟਰੀ ਮਾਲਕ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੰਦ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ 115 ਕਾਮੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਾਰਾ 25ਕੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ 99 ਕਾਮੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੰਦ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ 25ਕੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ - ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ - ਰੱਖੀ ਗਈ: ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰਕ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ - ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 99 ਸੀ ਅਤੇ 16 ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਵਰਕਰ" ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ 16 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਫੈਕਟਰੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 100 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਫੈਕਟਰੀ ਮਾਲਕ ਲਈ ਅਧਿਆਇ ਵੀਬੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਧਾਰਾ 25-ਕੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਰੇਕ ਵਰਕਰ ਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਹੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2,50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ - ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1971 - ਧਾਰਾ 28 IV ਮਦ 9, 10।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਧਾਰਾ 2. 136 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ - ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ: ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਉਲਟਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਸਿੱਟਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਸਿੱਟਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਗੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਭਾਵੇਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਮਗਰ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਾਨ ਰੇਡਰ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟੇਡ

ਧਾਰਾ 227 ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਜਦੋਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ: ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। 227.

ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਰੱਖਿਆ: **1.1** ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13][81-ਏ]

1.2 ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 100 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਕੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤਾਕਤ 100 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 25ਕੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਅਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 15][81- ਸੀ-ਡੀ]

1.3 ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਤਾਕਤ ਕਿੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਕਾਮੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਲਟਾ, ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੱਟਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗੜਿਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਔਸਤ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਟਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 17-19][81-ਈ-ਜੀ]

1.4 ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ "ਕਾਮੇਦਾਰ" ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਮਿਲੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਟੈਸਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ

ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਕਤ ਸਿੱਟਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 20, 21][81-ਐੱਚ; 82-ਏ-ਬੀ]

ਲੋਇਡਜ਼ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 428 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1.5 ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਲਟ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 99 ਸੀ ਅਤੇ 16 ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ "ਵਰਕਰ" ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਹਿਲਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 115 ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨ ਨਾ ਤਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਤੀਜਾ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮਾਸਟਲੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 23, 24][82- ਡੀ-ਐਫ]

1.6 ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 79 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਸਿਰਫ 36 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਸੀ ਜਾਂ "ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ" ਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ 36 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ 79+36 = 115 ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 25][82-ਜੀ-ਐੱਚ]

1.7 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ 36 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਿਰਫ 20 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਤਾਕਤ 79+20= 99 ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਕੀ 16 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਵਜੋਂ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਤਾਕਤ 100 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਭਾਵ, 115। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 36(20+16) ਨੂੰ 79

ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਮਗਰ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਾਨ ਰੇਡਰ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟੇਡ

ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 115 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ 16 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਜਾਜ਼ਤਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 16 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 26, 27 ਅਤੇ 29][83- ਸੀ-ਡੀ, ਜੀ]

1.8 ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖੇ ਕਿ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 31-33][84-ਏ- ਸੀ]

1.9 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਨਿਰਮਾਣ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ 99 ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 100 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਅਧਿਆਇ ਵੀਬੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 25-ਕੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 34][84- ਡੀ-ਈ]

1.10 ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਰੇਕ ਵਰਕਰ ਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਹੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2,50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਰਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਰਕਰ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਰਕਮ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 38-39][85-ਬੀ- ਸੀ]

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 428 ਪੈਰਾ 21 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 20

2018 ਦਾ।

ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5241/2003 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 12.09.2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬੀ. ਐੱਚ. ਮਾਰਲਾਪੱਲੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਆਦਿਤਿਆ ਗੱਗਰ, ਅਜੀਤ ਵਾਘ, ਓ. ਪੀ. ਗੱਗਰ, ਅਪੂਰਵ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਵਕੀਲ।

ਸੰਜੇ ਆਰ. ਹੇਗੜੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਡੀ. ਜੇ. ਭਾਣਗੇ, ਵਿਕਾਸ ਮਹਿਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁਸ਼੍ਰੀ ਮੈਨਨ, ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਮਿਸ਼ਰਾ-1, ਪ੍ਰਾਂਜਲ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਅੰਕਿਤ ਧਵਨ, ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ 12.09.2014 ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੁਆਰਾ 2003 ਦੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 5241 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1-ਕ੍ਵਾਨ ਰਾਡਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਲਿਮਟਿਡ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 08.04.2003 ਨੂੰ ਪੁਣੇ ਦੀ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 1990 ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ULP) ਨੰਬਰ 544 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

3. ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਛੋਟੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੁਝ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਐਕਟ, 1926 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਕਈ ਮੈਂਬਰ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਪੁਣੇ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ (ਨਿਰਮਾਣ ਇਕਾਈ) ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਇਹ ਯੂਨਿਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ 1991 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4

ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ। ਇਹ ਯੂਨਿਟ ਰੇਲਵੇ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਟ੍ਰੈਕਸ਼ਨ ਗੀਅਰ, ਤੇਲ ਉਦਯੋਗਾਂ ਲਈ ਫੋਰਜਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਣ ਇਕਾਈਆਂ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

5. 1990 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਉਕਤ ਨਿਰਮਾਣ ਇਕਾਈ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 29.08.1990 ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਆਈਡੀ ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਐਫਐਫਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ) ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 29.10.1990 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਅਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਨਤਾ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1971 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ IV ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 9 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਕਤੂਬਰ 1990 ਵਿੱਚ ਪੁਣੇ ਦੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ULP) ਨੰਬਰ 544/1990 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

7. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਮਾਣ ਇਕਾਈ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਔਸਤਨ ਪ੍ਰਤੀ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ 100 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਆਈਡੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵੀਬੀ (ਧਾਰਾ 25-ਕੇ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਈਡੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਇਰਾਦਾ ਬੰਦ, ਮਿਤੀ 29.08.1990 ਦੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਈਡੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਿਣਾਮੀ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

8. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਮਾਲਕ) ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ 100 ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਚੈਪਟਰ ਵੀਬੀ ਅਤੇ ਆਈਡੀ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਬੰਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ 100 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਆਇ ਵੀਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 29.10.1990 ਤੋਂ ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

9. ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ (ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ/ਮੌਖਿਕ) ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 08.04.2003 ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਮੇਂ 115 ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਈਡੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵੀਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

10. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 99 ਸੀ, ਨਾ ਕਿ 115 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਆਪਣੀ ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਈਡੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇਵੀਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਚ. ਮਾਰਲਾਪੱਲੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਜੇ. ਭਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਜੇ ਆਰ. ਹੇਗੜੇ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਮਗਾਰ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ. ਕ੍ਰਾਨ ਰੇਡਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ. ਲਿਮਟਿਡ।
[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ.]

13. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

14. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਇਕਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਕਾਮੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 100 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ ਜਾਂ 100 ਤੋਂ ਘੱਟ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਈਡੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵੀਬੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 25-ਕੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1-ਯੂਨਿਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸਨ।

15. ਜੇਕਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 100 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 25-ਕੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤਾਕਤ 100 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 25ਕੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਅਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

16. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ 115 ਕਾਮੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਇਕਾਈ ਵਿੱਚ 99 ਕਾਮੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ।

17. ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਤਾਕਤ ਕਿੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਕਾਮੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

18. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਲਟਾ, ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੱਟਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

19. ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗੜੀ ਹੋਈ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਔਸਤ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬਾਈਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

20. ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਾਮੇ ਦਾ ਦਰਜਾ ਕੀ ਹੈ", ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਮਿਲੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ੁੱਧ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਟੈਸਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

21. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਕਤ ਸਿੱਟਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। (ਵੇਖੋ ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸ.ਸੀ. 428)

22. ਦੋਵਾਂ ਦੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਜਿਸਦਾ ਉੱਪਰ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

23. ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਲਟ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 99 ਸੀ ਅਤੇ 16 ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ "ਵਰਕਰ" ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ।

24. ਪਹਿਲਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 115 ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨ ਨਾ ਤਾਂ ਮਨਮਾਨੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਤੀਜਾ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

25. ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 79 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਸਿਰਫ 36 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ

"ਕਰਮਚਾਰੀ" ਜਾਂ "ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ" ਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ 36 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ 79+36 = 115 ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

26. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ 36 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਿਰਫ਼ 20 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਤਾਕਤ 79+20 = 99 ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਕੀ 16 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਵਜੋਂ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਤਾਕਤ 100 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਭਾਵ, 115।

27. ਅਸੀਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 36(20+16) ਨੂੰ 79 ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 115 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ 16 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਹੀ ਸੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਕਾਮੇ" ਵਜੋਂ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

28. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਚ. ਮਾਰਲਾਪੱਲੇ ਨੇ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ, 1948 ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਾਰਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

29. ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 16 ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਸੰਬੰਧੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ।

30. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।

31. ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖੇ ਕਿ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

32. ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ।

33. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜੋ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹਨ।

34. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 1990 ਵਿੱਚ ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਮਾਣ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ 99 ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 100 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਅਧਿਆਇ ਵੀਬੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 25-ਕੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

35. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 (ਕੰਪਨੀ) ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

36. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁੱਲ ਕਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਾਮਿਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ (i) ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਰਕਮ, (ii) ਆਈ.ਡੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕਲੋਜ਼ਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਐਕਸਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਵਜੋਂ ਵੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ 16 ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ

[ਅਭੈ ਮਨੋਹਰ ਸਪਰੇ, ਜੇ.]

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

37. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1990-1991 ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

38. ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 2,50,000/- (ਦੋ ਲੱਖ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

39. ਢੁਕਵੀਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰੇਕ ਅਜਿਹੇ ਕਾਮੇ ਨੂੰ 2,50,000/- ਰੁਪਏ (ਦੋ ਲੱਖ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਮਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਰਕਮ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

40. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣਯੋਗ ਪੂਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵੇਰਵਿਆਂ ਸਮੇਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ, ਪੁਣੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਫਿਰ ਹਰੇਕ ਕਾਮੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਮੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਰਕਮ ਕਢਵਾ ਸਕਣ।

41. ਇਹ ਰਕਮ ਹਰੇਕ ਕਾਮੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਢਵਾ ਸਕੇ।

42. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਰੇਕ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੇਗੀ।

43. ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

44. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

45. ਇਹਨਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।



ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ